

DE MICHAELIS ANTONI
F R A N C E S

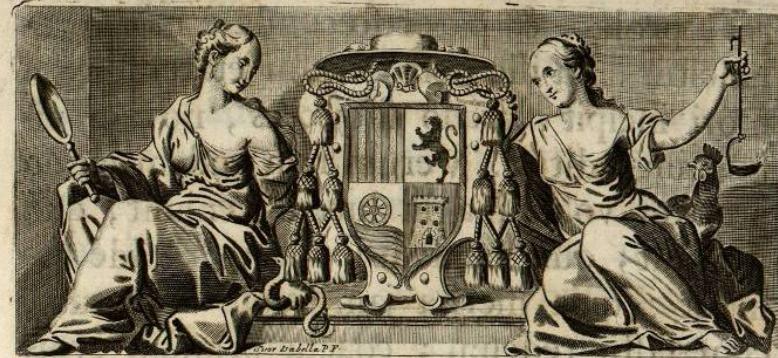
DE URRUTIGOYI
LUD ET ARCHIDIVICONI CAESAR AUGUSTINI
1561 B
TRA C T U S
DE ECCLESIS CATHEDRALIBUS

Bellumque Privilegii, & Prerogativa
IN QVO OMNIA. QVAE AD FARMUM FRECTIONEM
ad Divinorum cespitionem; quodque puto inveniatur, quoniam esse
tunc legatum beatis, unde natus, et diligenter colligitur, papa
opus omnibus in exercitu militari, pacifice vero
brevi, et invicti, ac invicti, ne invicti, caputque, fonsque
ACCEDIT TRACTATUS DE RISDICATIONE ADUINCITORUM
D. FRANCIS A. ZARAVI, Ecclae Accedib[us]q[ue] Catechis[us] G.
de Aeterni Generis, & perpetua Aetate obitum
CIVITATIS CAPITULOSQ[UE] AC REGIA NOTARII TAC

VENEZIA. MDCCXCVIII

Aproposito Palliorum
SOPRAVOLTA LEGIBUS AC LIVELLEGIS

Illustrissimo ac Reverendissimo D.

**J O S E P H O
M O L I N E S**

SACRÆ ROTÆ ROMANÆ AUDITORI.

Primus Liber, Illustrissime ac
Reverendissime Domine, dici
merito potest non fictus Phœnix:
sicut enim hic, post senectutem
ad plurimos annos proiectam,
in busto odoris lignis constructo, Solisque
radiis accenso dum moritur, sui ipsius hæ-
res,

1080045157

THE
MICHIGAN
RANGES

D. D. MICHAELIS ANTONII
FRANCES
Tractatus
DE ECCLESIIS
CATHEDRALIBUS.

49120

D. D. MICHAELIS ANTONII
FRANCES
DE URRUTIGOYTI
J. P. D. ET ARCHIDIACONI CÆSARAUGUSTANI,
T R A C T A T U S
DE ECCLESIIS CATHEDRALIBUS,
TIBES
DE ECCLESIIS
CATHEDRALIBUS

D. D. MICHAELIS ANTONII
FRANCES
DE URRUTIGOYTI
J. P. D. ET ARCHIDIACONI CÆSARAUGUSTANI,
T R A C T A T U S
DE ECCLESIIS CATHEDRALIBUS,

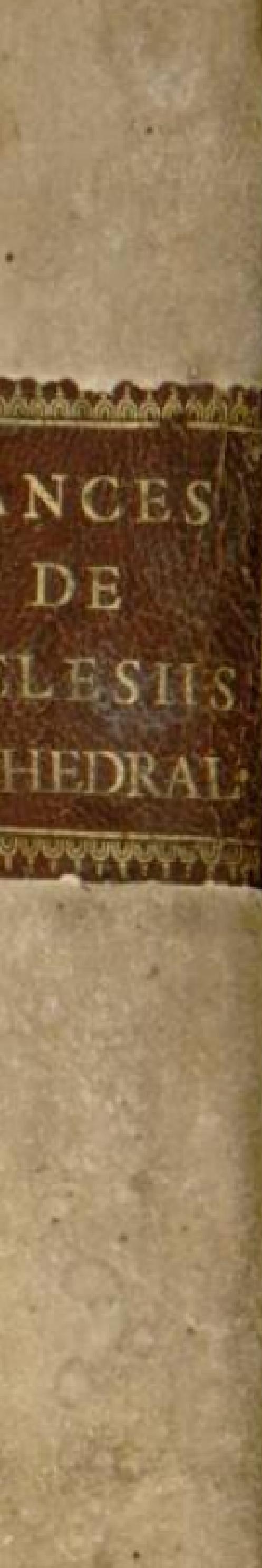
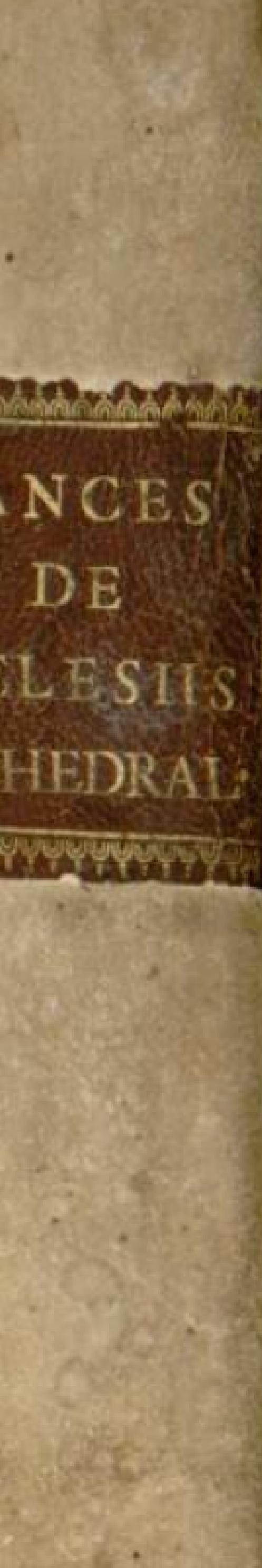
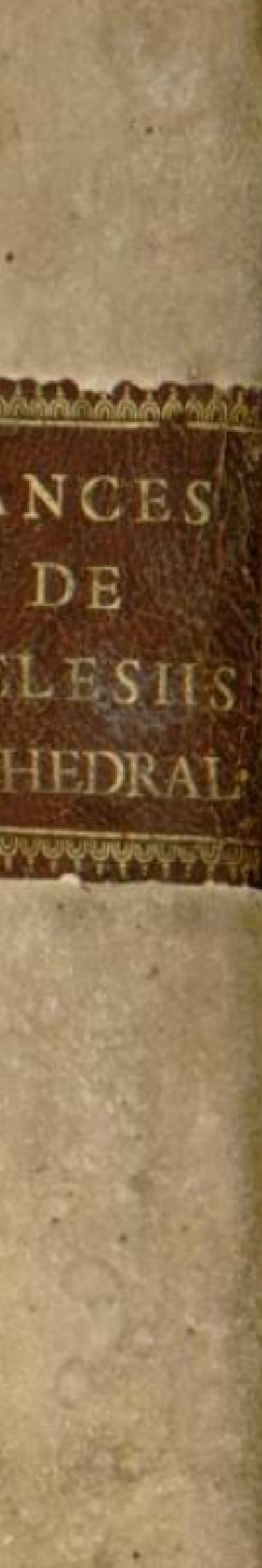
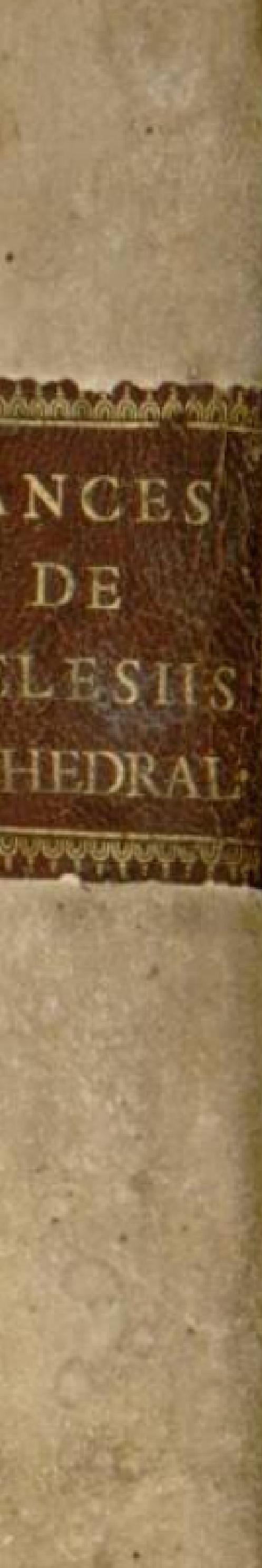
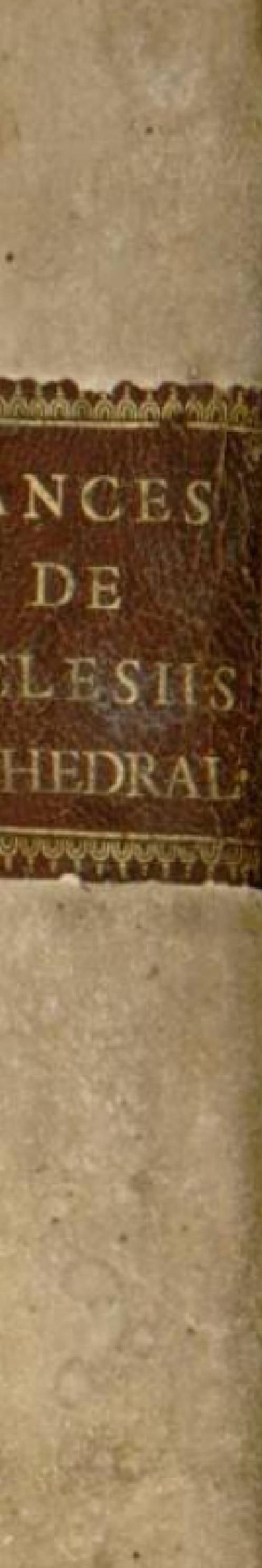
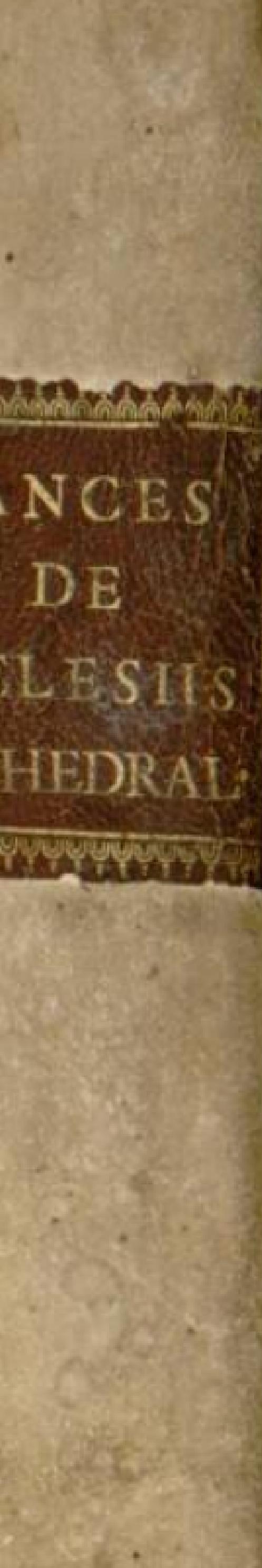
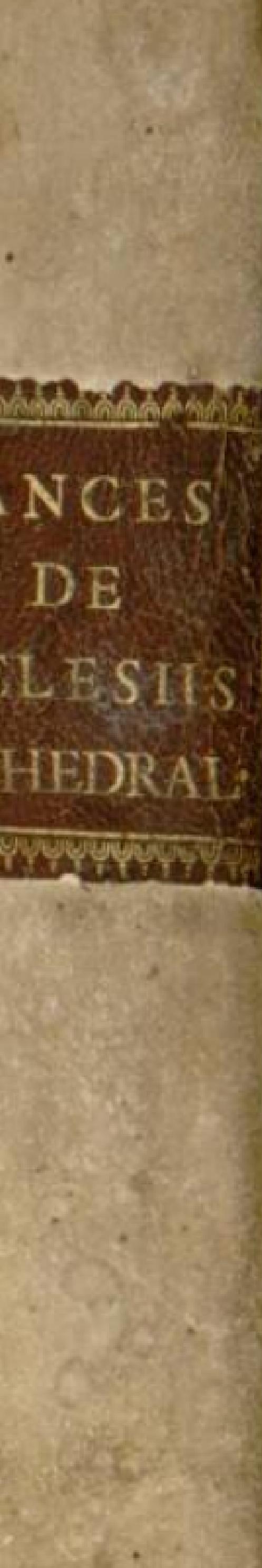
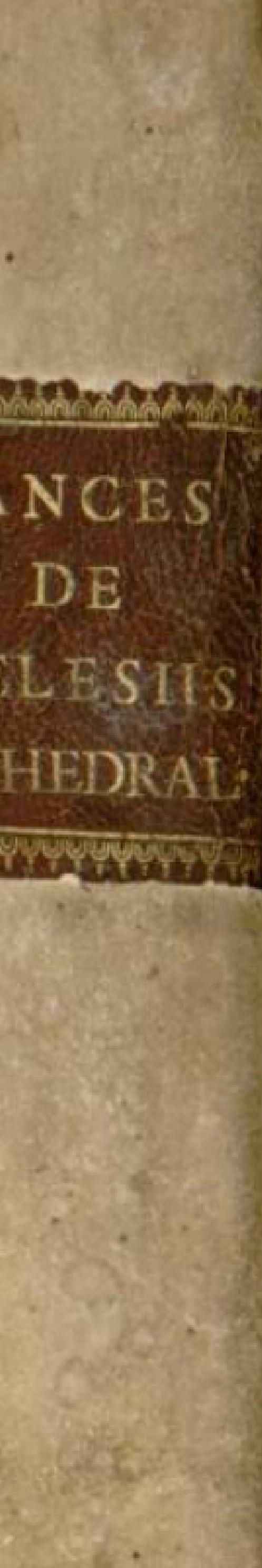
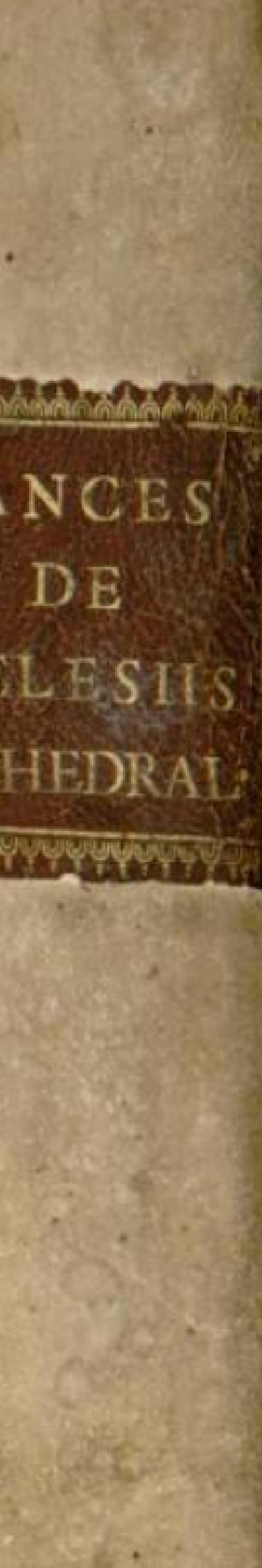
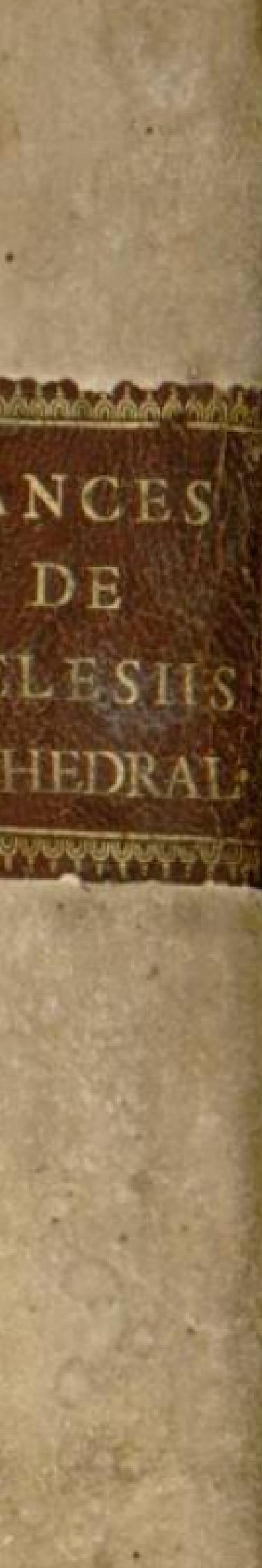
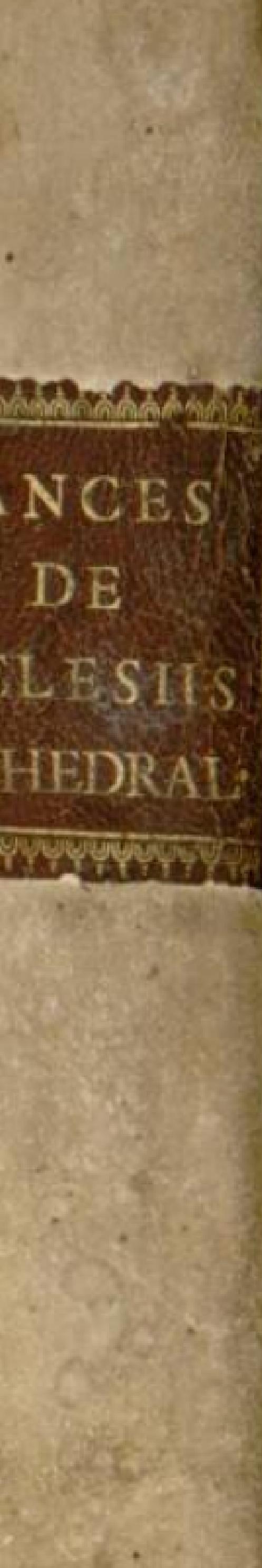
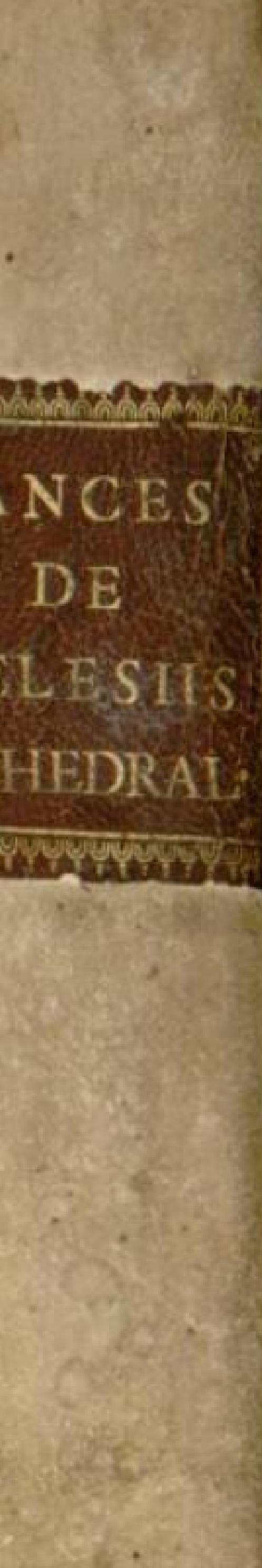
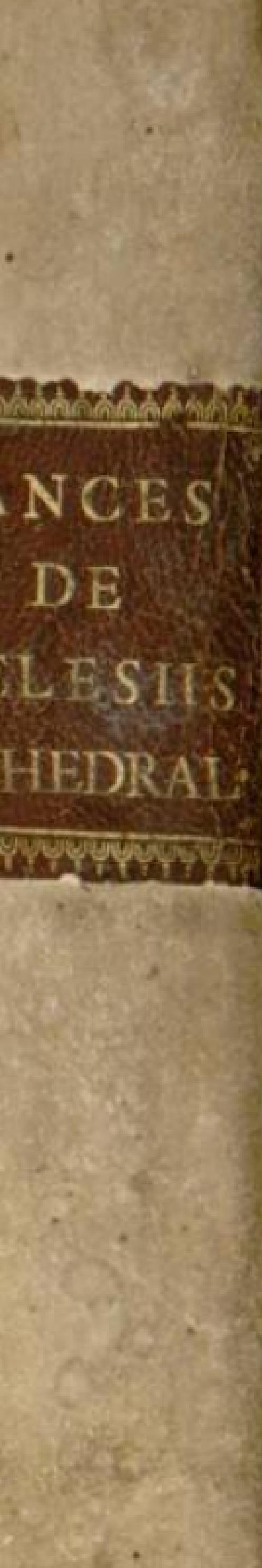
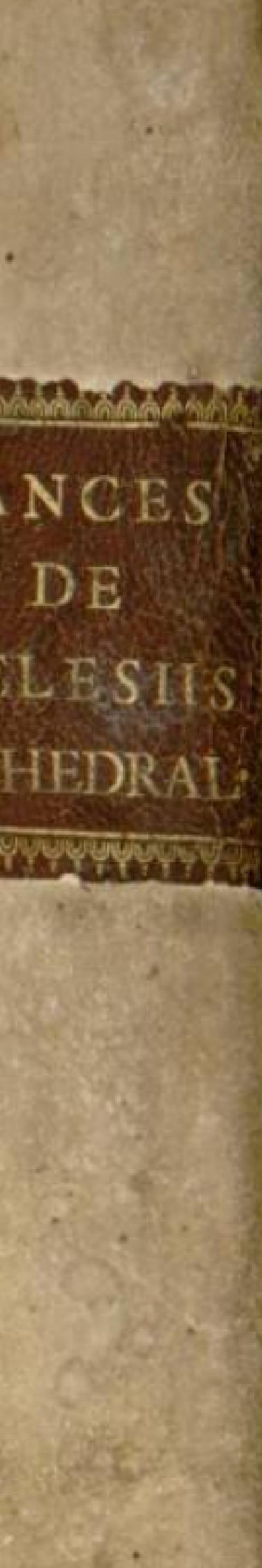
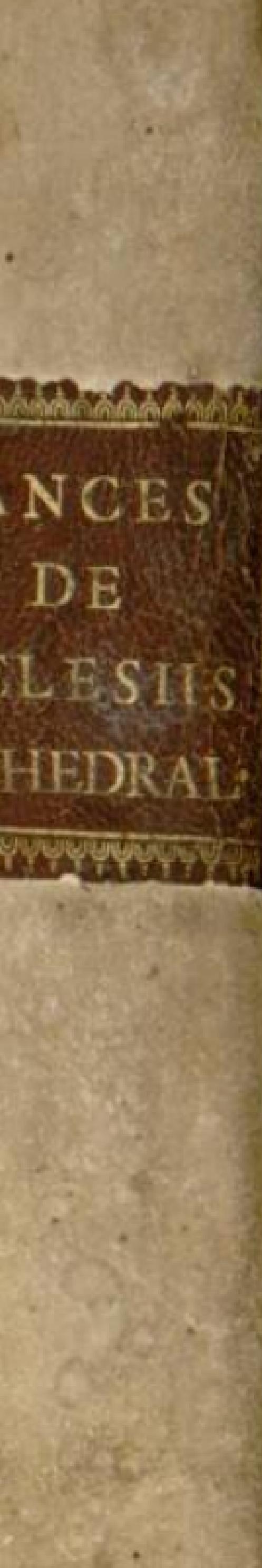
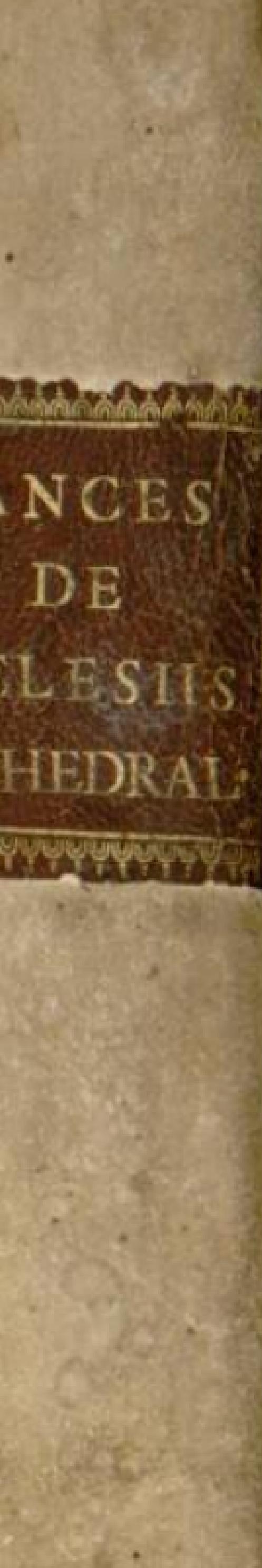
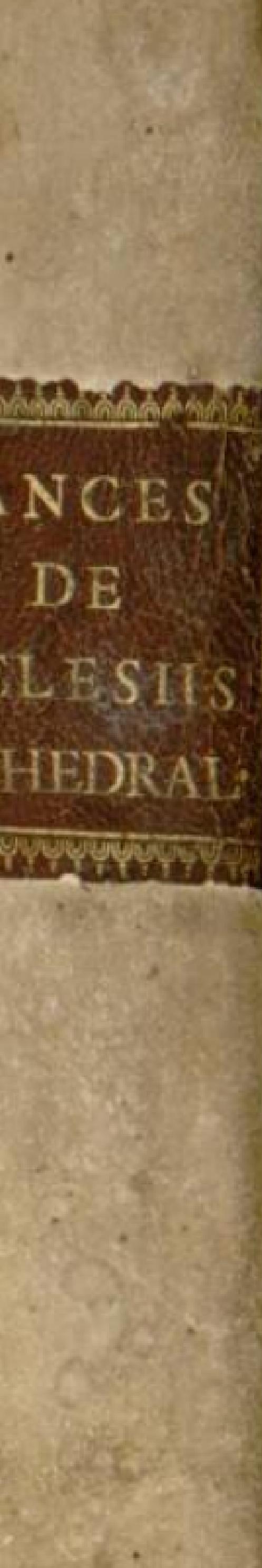
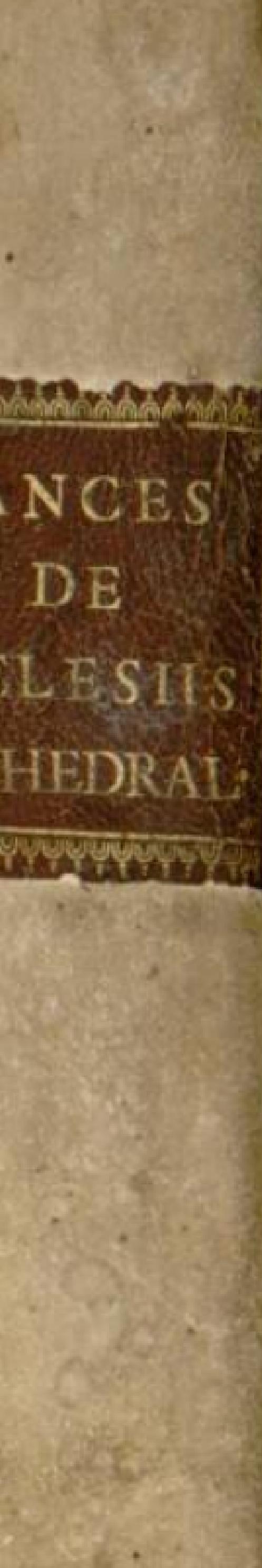
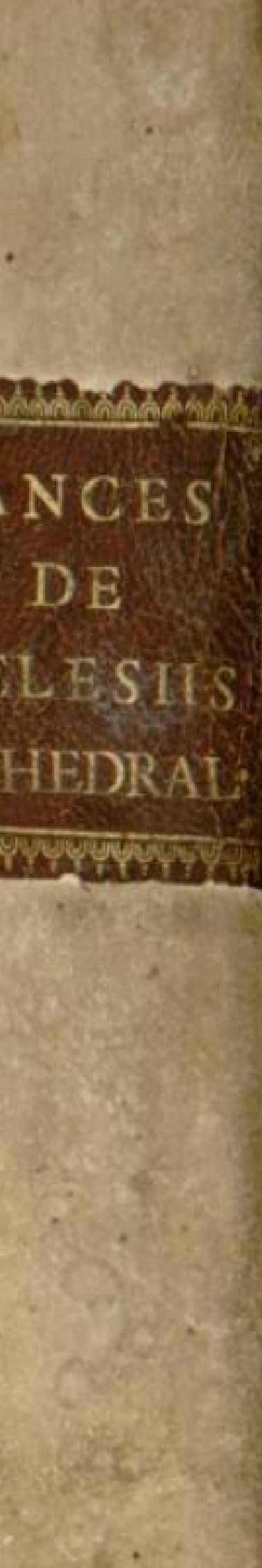
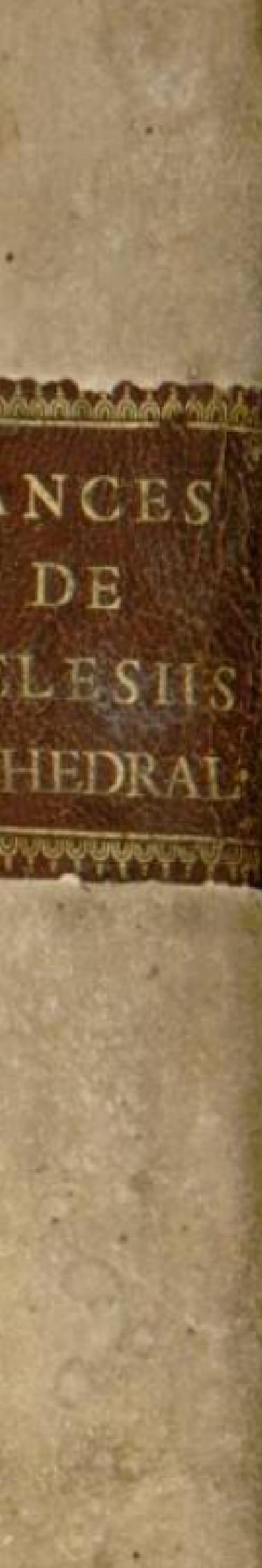
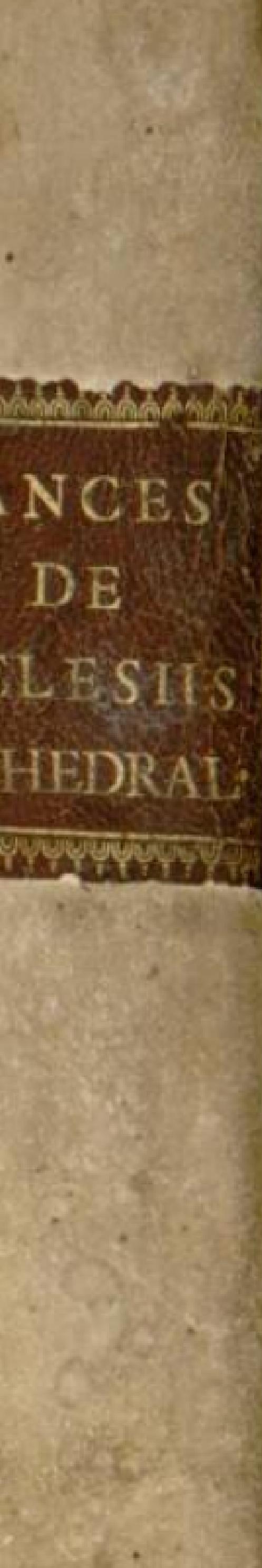
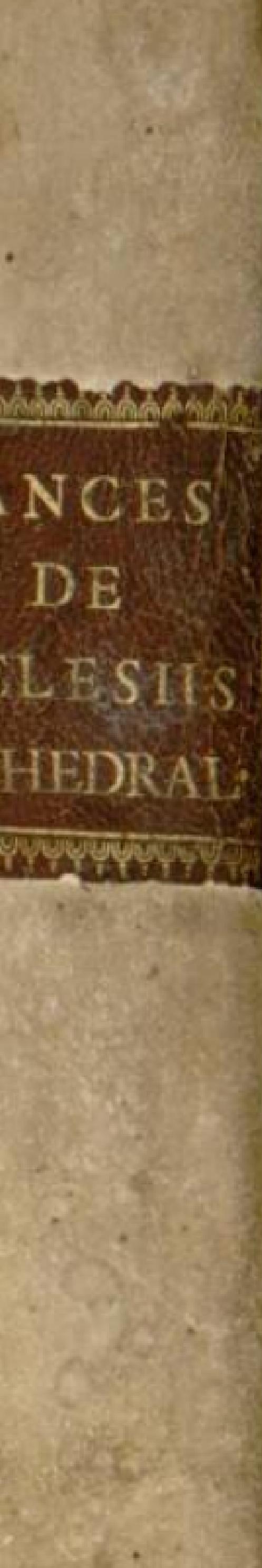
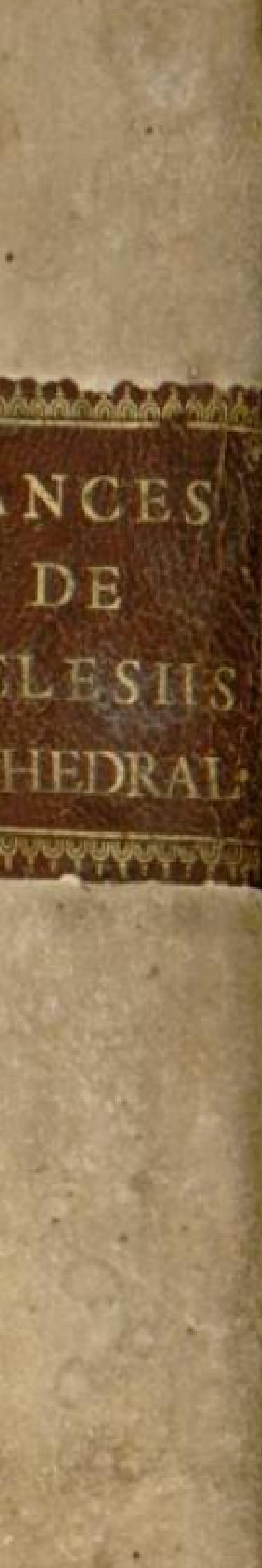
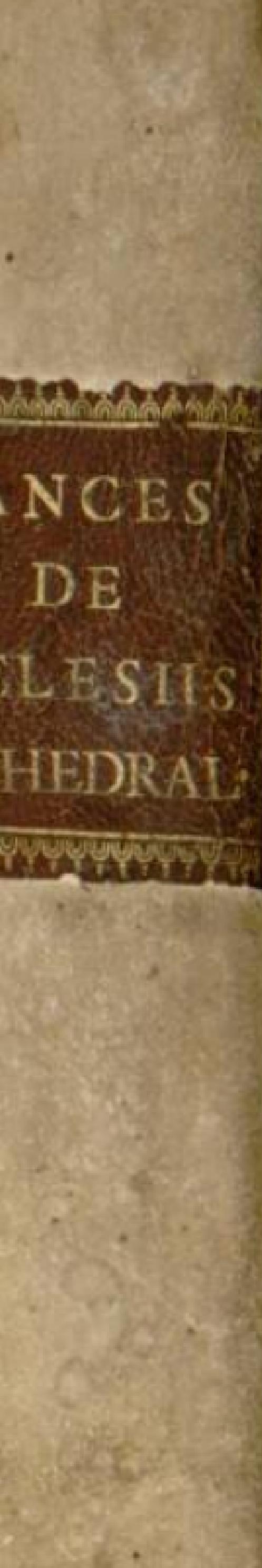
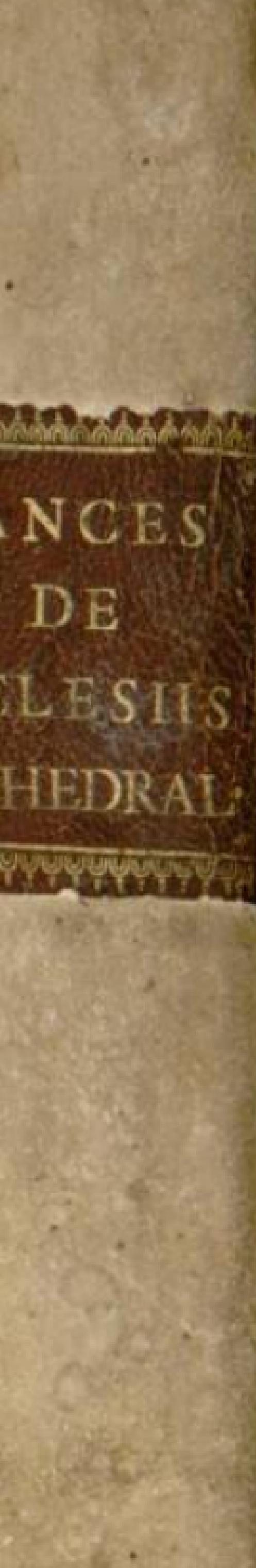
Earumque Privilegiis, & Prærogativis;
IN QUO OMNIA, QUÆ AD EARUM ERECTIONEM,
usque ad Divinorum celebrationem; singulæque partes tam interiorum, quam exteriorum ipsarum pertinent, summo studio, ac diligentia collecta, habentur.
OPUS OMNIBUS IN JURE VERSANTIBUS, PRAECIPUE VERO
Prælatis, Canonici, ac Prabendatis Cathedralium, summopere necessarium.
ACCEDIT TRACTATUS DE JURISDICTIONE ADJUNCTORUM
D. LUDOVICI A SARAVIA, Ecclesiæ Archiepiscopalis Cæsaraugustæ Canonici, ac Vicarii Generalis, à pluribus valde optatus,
CUM INDICE CAPITULORVM, AC RERVM NOTABILIVM.

VENETIIS, M. DC. XCVIII.

Apud Paulum Balleonium.
SUPERIORVM PERMISSU, AC PRIVILEGIIS.

FRANCES
DE
ECCLESIA'S
CATHEDRAL.

res , proles , & pater fœcunda è morte renascitur ; ita ille post longam ætatem , cùm mori incipit , prælo subjectus , novam vitam ingreditur . Verùm non eodem modo probata volumina in lucem veniunt , quo redeunt ; quia laudem sperant , timidè veniunt : quia merita jam laude fruuntur , cum fastu redeunt ; coacta primùm typis mandantur : deinde nos cogunt , ut iterum imprimantur ; nec quærunt , ut in primo exortu , legentes : à legentibus quæruntur . Quamobrem in secunda impressione dicari nolunt Viris , nisi præstantissimis ; extra enim invidiam jam posita , utuntur nuncupatione non ad patrocinium , sed ad ornamentum : & eligunt , cuius nomen in fronte gerant , non inquirunt . De Ecclesiis Cathedralibus tractatum in nova hac editione dicavi Tibi justus potius , quàm amans ; (nolo quidquam gloriæ tuæ detrahere , ut plus lucis addam amori meo) æquum namque erat redivivum Librum sic alicui inscribere , ut ab eodem ornamentum caperet : quo autem illustriori nomine ornare illum poteram , quàm tuo ? Quorumdam ambitio est , ut sui memoriam quàm maximè longam efficiant , nomen suum typis tradere ; nova nunc , ut ita dicam , typorum ardet

ambi-

ambitio , & tuum nomen expectant , ut sibi gloriam comparent , & Tibi immortalitatem largiantur : cùm enim Te videant ornatum virtutibus , & virtutes ornantem : ita Deo pietate inhærentem , ut ab hominibus horridus non recedas : ita affabilem , ut communices Te omnibus , nulli Te neges : ita tranquillum , ut videaris curarum Dominus , non servus : ita omnium scientiarum studio addictum , ut à cunctis meritò venerationem recipias ; mirum non est , si res etiam , quæ sensu , & ratione carent , præstare Tibi velle ea , quæ mereris , obsequia videantur . Barcinone olim Magister docuisti cum laude sacra jura , & cœpisti juvenis , quò pauci senes pervenient : & multorum terminus , iter Tibi fuit ad gloriam . Lucebas fulgore doctrinæ ea in Academia , in qua nimium erat observari ; ubi namque sapientiæ dies clarior fulget , quis sidera suspicit ? Sol unus spectatur . Dignitates libentius apud senes hospitantur ; dicuntur illæ onera , sed hujusmodi sunt , ut firmius stent humeris innixa senilibus ; consilio enim non robore sustentantur ; cur adeò juvenis in eadem Urbe , omnium consensu Vicarius Generalis eligiris ? quia juvenili in corpore ostentabas

animi

animi senectutem . In altissimo fortunæ fastigio collocati sunt Reges , adeoque , quæ inferius jacent , vix cernunt : non , nisi quæ maxima sunt , è longinquo conspicuntur ; quantus ergo eras , quantum eminebas , cùm Te Rex Catholicus non modò vidit ; sed ita Te magnum judicavit , ut ex amplissimo Cathaloniæ Principatu Te unum sapientissimo illorum duodecim Patrum cœtui adscribendum , qui ad graviores universi Christiani orbis causas dirimendas , ex omnibus Mundi partibus conqueruntur , sanctæ Sedi nominatim obtulerit ? Tu verò ita divisus in omnes ejusdem mundi partes ades consilio , & prudentia earum causis , ut totus in singulis videaris ; non quia sis multiplex ; aut modò hanc , modò illam deseris ; sed quia unus par es omnibus , & illarum qualibet major : sic Te dispensas Italiae , ut tui aliquid non neges Hispaniæ , & his Te sic communicas , ut ab aliis non desidereris ; sed quam libenter tecum habitant dignitates ! quæ prior Te occupat , hac lege alias admittit , ut ipsa non excludatur : eodem tempore Te sacræ Rotæ Auditorem , in sacra Congregatione Rituum Prælatum , sanctæ Romanæ & universalis Inquisitionis

Con-

A J O T B I P E
Consultorem , Episcoporum Examinatorem intuetur Roma , mirata , Te tot munera tanta dexteritate obire , & majorum capacem esse . Non mirum ergo , si Tibi potissimum hoc opus dedicatur ; tanti Viri nomine ornari debuit , ut pulchrius in publicam lucem erumperet . Accessit , fateor , meritis tuis mea erga Te observantia ; sed hæc id non ausa fuisset , nisi viam mihi aperuissent virtutes tuæ : nec , ut spero , laudantem excludet modestia , cui in hac epistola studui semper gratificari ; majores enim merebaris laudes , & minores obtuli . Supereffset , ut de Libro ipso aliquid dicere ; sed non possum summam illius laudem verbis amplecti , nisi prius Tu ipse eumdem legeris ; summa enim laus ejus est , placuisse Tibi . Mea verò felicitas major hæc erit ; si nimirum hoc minimo quidem , sed ex animo exhibito obsequio non displaceam Tibi . Vale .

Ill.^{me} ac Rev.^{me} D. Tuæ

Humillimus , & Addictissimus
Paulus Balleonius.

EPISTOLA AD LECTOREM,

Vbi rationes scribendi Tractatum; latè perpenduntur.

Hic sum Dominum doctrinam suam verbo, non scriptis tradidisse, convenientissimum fuisse, atque adeo nulli libri ab eo scripti habentur in canone Scripturarum, docet D. Tho. in 3. p. q. 42. art. 4. tum propter excellentiam Doctoris, tum propter excellentiam doctrinae, qua literis comprehendendi non poterat, tum denique ut ordine ad alios diffundatur, dum immediatè suos Discipulos docuit, qui postea scriptis suis mundum imbuciliterunt Catholicam doctrinam: at vero homines doctrinam Christi scriptis mandare debere certissimum est, ex eo, nam Christus corda per internum lumen docuit, ne perdita scriptura, doctrina desperata diceretur; Apostolus vero suis sensum Scripturarum apergit, ut verbo & scriptis alios docenter, ut Cajetanus ibi notavit: quapropter ex pluribus rationibus decrevi hoc Opus pertractare.

Et primò, quod Talentum à Domino commissum abscondere, nec publica utilitati tradere, superbiam sapere hanc dubiè judicari potest; qua ideo notantur aliqui Excellentissimi Viri, qui scriptis tradere suam noluerunt doctrinam, inter quos Pythagoras, & Socrates connumerantur, teste Divo Th. *Supra citato*. Cum igitur Jurisprudentia Tractatus maximum utilitatem contineant, quoniam experientia docet, propter mendicas hominum cavillationes, nihil esse tam clarum, quod non valeat aliqua dubitatione offuscari, s. si vero, *Auten de Tabellion*, idcirco volumen volumini addecrevit doctus *Ciarlinus contro. forens. cap. 91. num. 1.*

Secundo, nam licet Ego in me ipso insufficiam meam agnoscere, utilitatem tractatus Ecclesie Dei, quem nemo huic usque quod sciverim pertractari, satis per commendationis cerebat, & muneri meo propitissimum iudicavi: ex quo omnium scientiarum Authorum & Dominum Deum cognoscimus, 1. Regum 2. & legitur in cap. legimus, 37. distin. Unde ipsum qui os mutorum aperuit, & linguas infantium fecit esse detersa, *Sapien*, 10. adjutorem meum imbecillitatis fore spero. Et enim si inspiciam Archidiaconus institutionem, cuius Dignitate à 23. annis à S. Memoria & recordante Urbano Papa VIII. insignitus fui, in S. Metropolitanâ Ecclesiâ Cæsaraugustana, qua *Oculus Episcopi* dicitur, iuxta text. *in can. 1. can. ad hoc. de off. Archid. ea ratione*, nam ejus officium luctare actus totius Ecclesiæ est, ut eos omnes ad Episcopum referat: *can. Diaconi*, *1. primo*, ubi Glosa 93. distin. *Barbos* de *Can.* c. 5. num. 12. qua etiam ratione Magistratus & Judices *Oculi Republicæ* dici solent, de quo plura traditissimus D. Joannes de Solorzano emblemata 54. in. 3. & emblemata 66. nu. 16. & ea de causa Philo Judeus in lib. despecialibus deflux. inquit: *Philosophia & calo in hominum animos, sed oculis sequitur deducta est in hospitium: nam licet hi primi consenserunt diri, qua calo ad nos rendunt, &c.* meritò ad me iudicavi praesentis Tractatus scopum pertinere, qui Episcopum omnium, respectu suarum sponsorum Ecclesiârum, majestatem, in commune totius Reipublicæ Christianæ commodum, aperiret.

Nec mihi dicatur arrogans verti posse, quod inter tantos hujus dignitatis totius Orbis Viros, Ego solus hanc gloriam mihi ascribere volo, cum tot, tantique Viri illustriores, immo omnes reperiatur, præcipue in hoc ipso Cæsaraugustano Archidiaconatu, quem paucis ante annis non solum ipsum, verum etiam Ecclesiæ universalem illustrarunt, inter ceteros Doctissimos & Illusterrimos Don Franciscus Peña S. Rota Romana Decanus, cuius laudes frater meus illustrif. D. Didacus Antonius Frances de Urrutigoytuncemiterus Episcopus Barbastrensis, in 1. tomo suarum decisionum, quis Additio[n]ibus variis illustravit, satis superque commendat: nam ut optimè Cavalius in *Oculo Reipublicæ* nu. 28. notavit, quoties pluraliter tendunt ad unum, in singulari debent proferri, exemplum ponens in occulis: nec mirum est, si Deus Optimus Maximus mihi omnium minimo hoc Opus aperire voluit, ut omnia ipsi debeantur; cum humilia sapientia respiciat ut fortia quaque confundat. Ex quibus humili conditio spacio Optimum Maximum ad futurum in ore meo, doctorumque mei quid sit loquendum, juxta illud quod Moysi timenti dixit *Exod. 4. 12. Pergo ergo in ore tuo: doceboque te quid loquaris*. Ad qua me maximè movet Dignitas Archidiaconi, qua me impulit, ut non mihi soli, sed & Reipublica, & populo Christiano universo deseruire debeam; neque enim nobis tantum nascitur: ex tex. in l. 1. §. 1. ff. quæ in possessionem, juncto Carolo Maranta contro. *Iur. p. 2. resp. 52. num. 9. cap. 1. numer. 10.* legitur; tamen cum praesentis Tractatus materiae ab aliis Doctibus non invenerim pertractatas, ab eis solum lumen, non essentiam rei accepi, & ut excoxitavi Deo duce & natura operatus sum, qua alimenta non conservata in sua qualitate: ut ex Macro. lib 7. *Saturn. c. 4. & Bald. proem. Debet. infin. tradidit* Cavaz. *supra cit. ex.n. 55. cum seqq.* quem omnino videas circa modum scribendi libros.

Quarto, mox praesentis Tractatus materia, in qua Cathedralium Ecclesiârum prærogativa, favores, & privilegia à jure concessa adeo obscura, & sub tenebris oblivionis involuta reperiebantur, ut plurima eorum antiquata cernerem; qua non revelare, criminis infar est; hoc enim inter species latrocinii secundum veram Jurisprudentiam connumeratur, & eadem poena punitur: argumento tex. in l. hereditatum, in fine, ff. ad leg. falcid. de quo plura tradunt Gratian. *diseep. 111. n. 23. Gigas conf. 70. quinrō*, nam cum Ecclesiæ Cathedrales ea de causa introductæ fuerint, ut ordinem in Ecclesia Militanti constituerent, & ab eis omnes inferiores, Leges acciperent, c. debis, 11. distin. meritò honor à pluribus seculis eis debetur, quandoquidem ordo omnia in unitate conservat, de quo plura cumulant Gigas, *conf. 70. in princip. usque ad num. 6.* Unde ad Ecclesiæ militantis unitatem & gubernium institutas eis Cathedrales docet tex. in e. ad hoc, 89. distin. cui addendus est Tambur. de *Iur. Abb. tom. 1. disp. 25. q. 2. in princ.* & quæ dicimus cap. 1. huius Operis.

Nec mihi satisfaciebat, plura ex his, quæ in hoc Tractatu coacervantur, sparsim pluribus in locis inventi; partim facrorum Tribunalium authoritate decisa, partim gravissimorum Authorum doctrina explicata: Nam cum in unum coagulata non existant, sequitur sui sententiam doctissimi Bobadilla in *polis. lib. 4. cap. 4. in princ. docentis*, authoritate Glossa in s. *igitur, verbo parti, in proem. Infus. specialitatem & divisio nem materiarum animum incitare, ingenium preparare, memoriamque reformare; nec alio modo recte capi per Regulas generales, quæ ingenium confundunt: qua ratione, ut magis honoretur Dominus de mea substantia, sicut Proverb. 3. legitur, & ut ipsi magis placenter, ne arborem meam sine fructu inveniens, aridam faciat; sicut Matthai 21. legitur de sicu aeca facta, ubi in ea fructum non invenit: mente in igitur sequitur Cavaz. *supra. n. 54.* hoc Opus incipi, beatitudinem non folium in aeterna vita, qua vera beatitudine est, sed tuo modo in hac appetendo, edocit us à Seneca *Epiſtol. 98.* dum dicit: *Non potest quisquam beatè degere, qui se tantum inuenit, qui omnia ad utilitates suas convertit; alteri vivere oportet, si vis ubique vivere.* Cui addit Rubeis in *introduct. ad dec. Recens. tom. 2. p. 4. de anno 1624 usque ad 1626. n. 7.* Unde non sufficere judicavi si scirent materiæ & præminentia Cathedralium, nisi ordinatae invenientur: non enim est perfecta cognitionis scire quid facias, & nescire quo ordine facias: ut per Decium *conf. 696. nu. 21. p. 5.* & plures quos sequitur Baldes in *traſ. de Eleemos. in princ. numer. 5. & 6.* Non tam quæsi nomen Laboris in cumulando, quâm Ingeniosi in inveniendo; exemplo Labonis in l. 2. ff. de orig. hr. cui addit Strach. in *traſ. de Decofor. in 2. p. ult. par. princip. Cavaz. n. 59.* Nec hoc quod dixi superbiam sapere credas, Lector amice, nam ut optimè notavit Navar. in e. inter. ver. quinta conclusio, 11. q. 3. quem sequitur est Flam. Paris. de *resign. benef. lib. 5. q. 3. n. 228.* nulla est humilitas, qua dulcedine glorie non tangatur, quæ non debet vituperari, quoquecumque totum ad Deum refertur: juxta illud Jerem. 9. 23. *Non gloriatur sapiens in sapientia sua, nec fortis in fortitudine sua, nec dives in divinitate sua: sed in hoc gloriatur, qui glorior, sive & nosce me.* Ut explicat D. Thomas 2. 2. q. 132. art. 1. ad 3. quibus addendus est Baldes in *traſ. de Eleemosyn. in princ.**

Sed si rationem electionis quæras, dico quod præter adductas, licet plurimas congererem possim, tamen brevitatè studendo dico, quod qui oblivionis studio privilegia Cathedralium amittit, non carum contructor, sed everest est: juxta tex. in terminis in c. s. 1. cum pluribus seqq. 25. q. 2. Quare cum ratio oblivionis & ignorantia fuerit principium plurium eorum, quæ in hoc Tractatu peragenda sunt, meritò hoc mihi pensum elegi, cum omnia à principio suo scienda sint: 1. 1. in princ. ver. certe, de orig. Iur. abi multa adducit Cagnolus in *exnum. 33.* & remissive Lotterius de *re benef. lib. 2. q. 3. n. 2.* quibus addenda sunt quæ notata reliquias in *traſ. unica & perennis Cathed. Cœsarugusti*, in *Epiſtol. præcipue in hac materia*, in qua ad dannandam notitiam in rebus fidei, principia rerum scire oportet: c. quæ de mensa, 37. distin. & de utilitate circa omnium libitorum lectionem tam sacra Pagina, quâm aliorum, videns Petrus Greg. *traſ. de Repub. lib. 12. c. 3. usque ad 12. Cohello in notitia Cardinalatus. 15. Congregatione 10. in fine.* Et licet Cavaz. *supra. ex n. 88.* satisfaciat dilatatio in publicatione Operis sui, tunc ne opus nudatum publicum infestare oculum, contra tex. in l. cum *suprà vires*, Cod. de *re milit.* tamen hoc me nequaquam retardabat, sed tantum Baroli doctrina, & exemplum, qui licet in *Juris Civilis* vastissimo Campo omnium consenserit Magister omnium fuerit, tamen quinquennium explevit integrum in repeat. tex. in l. de estate ff. de minor. ut refert Ricard. in eius vita, à quo sumpli Beyerlin in *Theat. vita hum. in lit. M. in ult. ver. fol. mibi 176. tom. 4.* cui addendum est aliud, docens quod libri scribendi sunt in loco a turba separato, exemplo septuaginta Interpretum, teste cod. Beyerlin *lit. A. verb. Academia. fol. mibi 31.* Hæc ergo recte pertinet, nam S. Augustinus lapsus conquerebatur ex eo quod studere non valebat, litium judicandarum causa sui Episcopatus; teste Cardinale Baronio anno 57. nu. 27. pag. 495, quid ego miser dicam, qui nec Bartoli scientiam in Jure, nec Divi Augustini expeditionem relata scientia & studio proferre possum, nec audeo, tantis occupationibus implicatus; testes sunt omnes, qui me cognoscunt & me familiâ viter utuntur. Qua ratione recte timeo ne Opus hoc parum felicem nasciscatur exitum. Unde, Lector benevolē, si plura forte errantia invenieris circa doctrinam, benigne parce & corrige illud enim divinum iudicatum semper fuit, quod in Templo Salomonis fabrica nullus fuit auditus maleus, nec aliquod ferramentum genus, secundum Cavaz. n. 96. qui optimè notavit num. 93. non omnia omnibus placere: alii enim pacis; alii vero bellorum leges laudent: nec enim unicuique suis decti detractor, teste Neviziano in *in syria nuptiis. verbo quomodo Indicandum*, nu. 25. & si hoc timore corripemur, quomodo communis utilitatis proficeremus? de quo plura vide, & de remedio contra detractores apud Cabauum, ex n. 97. Quare ut munus operis & ejus tractatio, Templi Salomonis excedit fabricam, cum & plus quam Salomonis sit a sumptu, cum fuerit Iesu Christi Domini nostri templum, in plantatione stuarum Cathedralium, in quibus tamquam in sponsis Episcoporum, Apotholorum suorum Successorum, totam legis gratiam tradendam plebi sue reliquit; dignus venia sum, et si errata plurima invenias, que mallei loco deferviant.

Sed cum hæc scriberem, cau si manus veint Francisci Sanchez Medicis Tolosani Opus, qui post observationum Medicarum Tractatum absolutum, quod nihil scitur, in calce ipsius scripti libri; idque in Arte Medica apprime probat: concludendo, quod scientificè à prima cœa radicaliter nihil scitur. Fator me dubitabo quomodo tot tantique libri scribantur? cum verum sit, quod iste Sanchez excogitavit: quæ de causa in hebetudinem mentis meæ concidisse fator, ut cogitarem mecum inutiliter esse praesentis Tractatus labore, si verum erat Francisci Sanchez assumptum: at vero postquam illud legi, cognovis id verificari in Apollinea scientia, ut ex illius lectura satisfaciet sibi Lector: ex quo conjicio, in quanto veretur salus nostra periculo, cùm ipsi doctores Medicina Professores fatentur, quod nihil scitur. Cujus exemplum in terminis invenitur apud Plutarctum, teste Beyerlin in *Theat. vita hum. verbo Medicina, ver. Medicorum certamina*, fol. mibi 389. ubi sic ait: Cleodemus Medicus apud Plutarctum in convivio Sapientum enigma de Cœcurbitis propostum, cuius etiam Aristot. 3. Rhetor, meminit, explicare non potuit, quamvis ipsi his frequenter uteretur, biquaque nobilitatus esset. Unde Cornelius Celsus in signis Medicis in *traſ. de re Medicina*, lib. 7. in princ. ait: quod in morbis curandis multum fortuna conferat: si ergo magis fortuna quam arte ut plurimum curemur, alii judicent; Ego enim, qui omnibus placere studio, ut in gratiam redeam Medicorum, adduco eundem Plutarctum in *coment. de Homero*, ubi de omnibus ferre Medicinæ partibus recte judicasse testatur. Verum Amice Lector, in hac materia ut mihi & alii facilius parcas, accipe Molani, in *suo diario*, c. 34. consilium, dum docet: In morbis chronicis seu decurrentibus optimam esse Medicinam, non uti Medicina. Vale, & Valebis.

INDEX CAPITULORUM.

CAP. I. D e Institutione & origine Ecclesiarum Cathedralium, initio nascentis Ecclesie.	CAP. XVIII. De Pulpito Ecclesia Cathedralis. 181
CAP. II. A n Ecclesia Cathedralis, eodem tempore quo Episcopatus, fundata fuerint; an vero poslea, & quando.	CAP. XIX. De fonte Baptismali Ecclesia Cathedralis. 195
CAP. III. Quis Cathedrales Ecclesias erigere possit. 23	CAP. XX. De Sacristia Ecclesia Cathedralis. 203
CAP. IV. An Ecclesia Cathedralis in quocumque loco ergi possit. 34	CAP. XXI. De Parochia Ecclesia Cathedralis. 210
CAP. V. De forma & structura Ecclesiarum Cathedralium. 43	CAP. XXII. De Capitulo sive Aula Capitulari Ecclesia Cathedralis. 225
CAP. VI. De causis exigendi novas Cathedrales. 61	CAP. XXIII. De Archivio Ecclesia Cathedralis. 230
CAP. VII. De causis Translationis Ecclesia Cathedralis. 70	CAP. XXIV. De Campanis Ecclesiarum Cathedralium, & eorum Campanili. 235
CAP. VIII. De Unione Ecclesiarum Cathedralium. 76	CAP. XXV. De Confraternitis Ecclesiarum Cathedralium. 247
CAP. IX. De causis privandi Ecclesias Cathedrales sua Cathedralitate.	CAP. XXVI. De Cemeteriis Ecclesiarum Cathedralium. 271
CAP. X. De Variis dubiis, qua in erectione novarum Cathedralium offerri possunt.	CAP. XXVII. De Hospitalibus Ecclesiarum Cathedralium. 284
CAP. XI. De Variis dubiis, que subiori solent post niam Ecclesia Cathedralis erectionem.	CAP. XXVIII. De Seminariis Ecclesiarum Cathedralium. 293
CAP. XII. De Templo Ecclesia Cathedralis adificando.	CAP. XXIX. De Domibus seu Palatiis Episcoporum. 328
CAP. XIII. De reparatione seu renovatione Ecclesiarum Cathedralium. 129	CAP. XXX. De Ecclesiis Cathedralibus exemptis. 337
CAP. XIV. De Ecclesiis Cathedralibus secundum presentem statutum. 136	CAP. XXXI. De Ecclesiis Cathedralibus Regularibus. 352
CAP. XV. De Variis nominibus Ecclesiarum Cathedralium. 146	CAP. XXXII. De Ecclesiis Cathedralibus Captiis in manus Infidelium, sive ab Hostiis detentis. 358
CAP. XVI. De Cappellis Ecclesiarum Cathedralium. 156	CAP. XXXIII. De differentia & superioritate Ecclesiarum Cathedralium inter se. 367
CAP. XVII. De sepulchris Ecclesiarum Cathedralium.	CAP. XXXIV. De Dedicatione Ecclesiarum Cathedralium. 377
169	CAP. XXXV. Et ultimum, Vbi enumerantur omnes Ecclesiis Cathedrales cuiuscunq; gradus & conditionis totius Orbis. 386

NOI RIFORMATORI Dello Studio di Padova.

HAvendo veduto per la fede di revisione, & approvazione del P. Fr. Ant. Leoni Inquisitore nel Libro intitolato *Tractatus de Ecclesiis Cathedralibus*, earumque privilegiis, & prærogativis, Autore Michaelae Antonio Frances, non esservi cos' alcuna contro la santa Fede Cattolica, & parimenti per attestato del Segretario nostro niente contro Principi, e buoni costumi, concedemo licenza, che possi esser stampato, osservando gl'ordini in materia di stampe, e presentandole solite copie alle pubbliche Librarie di Venetia, e di Padova.

Dat. 22. Maggio 1697.

{ Ascanio Giustinian 2. Cav. Risor.

{ Sebastiano Foscarini Cav. Proc. Risor.

{ Agostino Gadaldini Segr.

TRA-

TRACTATUS DE CATHEDRALIBUS ECCLESII, Earumque Privilegiis & Prærogativis.

CAPUT I.

De Institutione & Origine Ecclesiarum Cathedralium, initio nascentis Ecclesie genitarum.

SUMMARIUM.

- Christus qua de causa Apostolos nominavit, 1.
- Ecclesia qua de causa in Unitate constituit, 2.6.
- Ecclesia fundamenta ubi incepit, 3.4.
- Adam Propheta fuit, 4.
- Genesis 2.2. interpretatio de Ecclesia, 4.
- Ecclesia post mortem Salvatoris ab Apostolis & Discipulis fidem accepit, 5.
- Ecclesia radices in Calo sunt, 6.
- Ecclesiam per Apostolos rexxit Christus, 7.
- Ideo sunt Episcopi electi, 7.
- S. Petrus Apostoli Ordinis caput, 8.
- S. Petrus an solus a Christo fuerit Episcopus ordinatus, 9.13. & seqq.
- S. Petrus, Iohannem Episcopum ordinavit: hi vero duo Iacobum Zebedeum, 10.
- Differentia in primitiva Ecclesia inter Presbyteros & Episcopos, 11.
- Origo iurisdictionis Episcoporum, 11.
- Promissio facta a Domino, S. Petro, Tu es Petrus: & quando confirmata fuit, 12.
- Apostoli omnes parem cum S. Petro acceperunt potestatem, 13. 20.
- Quare Christus Dominus dum viveret Ecclesiam per se non per Apostolos gubernaverit, 13.
- An immediata a Christo Episcopalis ordo, & quando instituta, 14.
- Sola S. Petri ordinatio fuit perpetua; ceterorum vero temporaria quatuor uerbalis, 15.17.
- Omnis Apostoli S. Petro fuerunt subiecti, 15. 17.
- S. Petrus Episcopatus divisi: & quomodo, 16.
- Divisio Ecclesiarum Cathedralium a Papa penderit, 16.
- Episcopi in locum Apostolorum suffici non succeferunt universaliter, sed particulariter propter Ecclesias, 18. 20.
- Episcopos pare esse in potestate cum Apostolis, quomodo intellegitur, 19.
- Frances de Eccles. Cathedr.
- Apologetica qualitas, 24.
- Episcopi quando singulis Ecclesias designati, 21.
- Presbyteri, quando cuperunt Episcopis subiici, 21.22.
- Presbyter idem erat ac Episcopus, 21.
- Episcopi, maiores; Presbyteri minores vocabantur Sacerdotes, 23.
- Forum officia ex divina institutione fuerunt distincta, ibidem.
- Dioceses quando assignatae sunt, 24.
- Ecclesia quomodo divisa fuerunt a principio, ibid.
- Ecclesiarum divisio quare fuit introducta, 25.
- Ecclesia Militans ad instar Triumphantis plantata, 26.
- Ordo rerum quomodo definatur, 27.
- Ecclesia quare est ut Castrorum acies ordinata, 28.
- Cathedralium institutio quam gloriosa fuerit, 29.
- Episcopi post in civitatibus ad tollendam idolorum memoria, 30.
- Episcopi loco Flaminum, & Archiflaminum positi, 30.39.
- Flamines qui fuerint, 31.
- Vnde dicitur, 31.
- Forum officium, 31.
- Sacerdotium, & Episcopatus, Flaminum dicebatur, 32.
- Episcoporum & Flaminum similitudo, 33.
- Cathedralis a Civitate denominantur, 33.
- B. Petrus quo patre Episcopatum gradus instituit, 34.
- Ecclesiarius Insidelium & festivitatem, ipsi converfis, retinuit, ac causam eam in melius convertit, & ad Christianum usum traducit, ibid.
- Ordinis Episcopalis divisio, 35.
- Episcopi, & Archiepiscopi, Patriarchae & Primates ad formam Civilis Reipublicae instituti, 36.
- Iuxta qualitatem Civitatum, 46.
- In primitiva Ecclesia Episcopatuum fuerunt, 37.
- Episcopi collocati ubi ante aera erant Magistratus, 38.
- Qua de causa id factum fuerit, 39. & seqq.45.
- Episcopi positi iuxta qualitatem Civitatum, 39.46.
- Ad tollendam memoriam idolorum & prophanorum sacrificiorum, 40.42.
- Exempla, 41.
- Hic mos a Gentilibus desumptus, 42.
- Ad imitationem item Catechis Hierarchie, 43.
- Episcopi idem positi ut Ecclesia expeditioni modo gubernaretur, 44.

A Cesar.